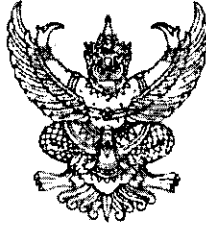

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๒๑๔

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๒

เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง, กรม

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๙๗
ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๒๐๐
ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๑๕/๕๕๙๙ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒

ตามที่ได้ยืนยัน/แจ้งมติคณะกรรมการรัฐมนตรี (๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒)
เกี่ยวกับผลการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๒ มาเพื่อทราบ
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจได้เสนอผลการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๒
มาเพื่อดำเนินการ โดยการประชุมดังกล่าวได้มีการพิจารณาเรื่องต่างๆ รวม ๕ เรื่อง ดังนี้

๑. การแก้ไขรายงานการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๒
ในส่วนของระยะเวลา
 ๒. ผลกระทบจากการลดค่าเงินของประเทศเวียดนาม และวิกฤตทางการเงินของบริษัท
ดูไบเวิลด์
 ๓. แนวทางการแก้ไขปัญหาสัญญาสัมปทานระหว่างภาคเอกชนกับ บมจ. ทีไอที
และ บมจ. กสท. โทรคมนาคม
 ๔. การขยายระยะเวลาการพำนักในประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิก
คณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council : GCC)
 ๕. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.
- ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

/คณะกรรมการรัฐมนตรี ...

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ รับทราบและเห็นชอบตามที่
เลขที่การคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ
รัฐมนตรีเศรษฐกิจเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภู่อประเสริฐ)

เลขที่การคณะรัฐมนตรี

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๔

www.cabinet.thaigov.go.th

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โทร. 0-2282-9160

ที่ นร 1115/ ๒๖๑๑ วันที่ 4 ธันวาคม 2552

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ 17/2552

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ตามที่ คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ (รศก.) ได้มีการประชุม ครั้งที่ 17/2552 เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ เวลา ๙.๐๐ – ๑๒.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสี่เขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล นั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ขอสรุปผลการประชุมคณะกรรมการ รศก. ประกอบด้วย สาระสำคัญ ความเห็นและประเด็นอภิปรายและมติคณะกรรมการ รศก. ดังนี้

1. การแก้ไขรายงานการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ 15/2552 ในส่วนของระยะเวลา

1.1 สาระสำคัญ

เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2552 ปลัดกระทรวงการคลัง ขอแก้ไขรายงานการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ 15/2552 ในส่วนของระยะเวลาของแผนพัฒนาตลาดทุนไทย และแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ระยะที่ 2 ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามมติคณะกรรมการ รศก. เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552 ให้ถูกต้อง จากเดิม พ.ศ. 2552 – 2556 เป็น พ.ศ. 2553 – 2557 และระยะเวลาของแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ระยะที่ 2 ช่วงแรก จากเดิม พ.ศ. 2552 – 2553 เป็น พ.ศ. 2553 – 2554 ช่วงที่สอง จากเดิม พ.ศ. 2554 – 2555 เป็น พ.ศ. 2555 – 2556 และช่วงที่สาม จากเดิม พ.ศ. 2556 เป็น พ.ศ. 2557

1.2 มติคณะกรรมการ รศก.

รับทราบการแก้ไขรายงานการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ 15/2552 ในส่วนของระยะเวลาของแผนพัฒนาตลาดทุนไทย และแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ระยะที่ 2

2. ผลกระทบจากการลดค่าเงินของประเทศเวียดนาม และวิกฤตทางการเงินของบริษัท ดูไบเวิลด์ สศช. รายงานผลกระทบจากการลดค่าเงินของประเทศเวียดนาม และวิกฤตทางการเงินของบริษัท ดูไบเวิลด์ สรุปได้ดังนี้

2.1 สาระสำคัญ

2.1.1 กรณีการลดค่าเงินของประเทศเวียดนาม สืบเนื่องมาจากสถานการณ์เศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2549 ซึ่งประเทศเวียดนามประสบปัญหาขาดดุลบัญชี

เดินสะพัดเพิ่มสูงขึ้นมาก จากร้อยละ 0.3 ของ GDP ในปี 2549 เป็นร้อยละ 10.2 ของ GDP ในปี 2551 ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ประกอบกับฐานการคลังเปลี่ยนจากการเกินดุลร้อยละ 1.1 ของ GDP ในปี 2549 เป็นการขาดดุลร้อยละ 1.6 ของ GDP ในปี 2551 และมีแนวโน้มขาดดุลมากขึ้นเป็นร้อยละ 4 ในปี 2552 ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศลดลงสู่ระดับเทียบเท่ามูลค่าการนำเข้า 3 เดือน และส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในค่าเงิน Dong ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2552 ทางการเวียดนามจึงประกาศลดค่าเงินจาก 17,034 Dong/ USD เป็น 17,961 Dong/ USD คิดเป็นร้อยละ 5.4 ซึ่งเป็นการลดค่าเงินครั้งที่ 3 ในรอบ 2 ปี และปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 7.0 เป็น ร้อยละ 8.0

- 2.1.2 ผลกระทบจากการลดค่าเงิน Dong ของประเทศเวียดนามต่อเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ความได้เปรียบที่ลดลงของกลุ่มสินค้าส่งออกที่เวียดนามเป็นคู่แข่งของไทยในตลาดโลก เช่น ข้าว เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้าและชิ้นส่วน อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เป็นต้นความต้องการในการนำเข้าสินค้าไทยจากเวียดนามลดลง เช่น สินค้าวัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบ และสินค้าอุปโภคบริโภค เป็นต้น การขาดทุนในอัตราแลกเปลี่ยนของธุรกิจไทยที่ประกอบกิจการในเวียดนาม ความเสียหายที่เกิดจากการถือทรัพย์สินของเวียดนามผ่านทางตลาดเงินและตลาดทุน จำนวนนักท่องเที่ยวเวียดนามที่เดินทางมาประเทศไทยลดลง
- 2.1.3 กรณีวิกฤตทางการเงินของบริษัท ดูไบเวิลด์ ภายหลังจากการออกแถลงการณ์เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2552 ว่าบริษัท ดูไบเวิลด์ ซึ่งถือหุ้นโดยรัฐดูไบ จะขอขยายกำหนดเวลาชำระหนี้ออกไปอีก 6 เดือน เป็นวันที่ 31 พฤษภาคม 2553 โดยคาดว่าบริษัท ดูไบเวิลด์ มีหนี้สินต่างประเทศที่ไม่พร้อมจะชำระประมาณ 5.9 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ โดยธนาคารกลางของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ได้ประกาศให้ความช่วยเหลือทางด้านสภาพคล่องแก่ธนาคารทั้งในประเทศและต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม รัฐดูไบประกาศเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2552 จะไม่ค้ำประกันภาระหนี้สินของบริษัท ดูไบเวิลด์ ในขณะที่บริษัท ดูไบเวิลด์ ประกาศว่าจะปรับโครงสร้างหนี้จำนวน 2.6 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ โดยยังไม่มีรายละเอียดว่าจะปรับในส่วนใด
- 2.1.4 วิกฤตการณ์ทางการเงินของบริษัท ดูไบเวิลด์ มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก โดยเฉพาะสถาบันการเงินในยุโรปที่มีความเชื่อมโยงกับบริษัท ดูไบเวิลด์ ยังอยู่ในฐานะอ่อนแอโดยเฉพาะ Royal Bank of Scotland, Barclays, และ Lloyds ซึ่งได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากวิกฤตการณ์ Subprime ที่ผ่านมา ทั้งนี้ ความรุนแรงของผลกระทบดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับท่าทีของรัฐบาลบาห์เรน และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ว่าจะยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือบริษัท ดูไบเวิลด์ หรือไม่และมากน้อยเพียงใด โดยธนาคารกลางของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์มีทุนสำรองเงินตราต่างประเทศอยู่ประมาณ 2.5 หมื่นล้าน

ดอลลาร์ สรอ. และกองทุนอาบูดาบีมีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สินต่างประเทศทั้งหมดของสหรัฐอเมริกาเบ็ดเสร็จ

2.2 ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 2.2.1 กระทรวงพาณิชย์สรุปผลกระทบจากการปรับลดค่าเงินของประเทศเวียดนามว่า (1) นักลงทุนจีนอาจย้ายฐานการผลิตเข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนามมากขึ้น เช่น อุตสาหกรรมรองเท้า และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับมันสำปะหลัง เป็นต้น (2) การแข่งขันของสินค้าไทยภายในตลาดเวียดนามจะเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค เนื่องจากระดับราคาสินค้าเฉลี่ยของไทยจะเพิ่มสูงขึ้นประมาณร้อยละ 5 อย่างไรก็ตาม คาดว่าไม่น่าจะส่งผลกระทบต่อการนำเข้ากลุ่มสินค้าวัตถุดิบเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตจากประเทศไทย และ (3) ผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดโลก คาดว่าจะส่งผลให้กลุ่มสินค้าส่งออกที่เวียดนามได้เปรียบไทย ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และกลุ่มสินค้าที่เวียดนามมีโอกาสจะนำหน้าไทย เช่น ข้าว ประมง ยางพารา ผลิตภัณฑ์พลาสติก และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง มียอดขายเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในตลาดสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นตลาดสำคัญของไทย
- 2.2.2 อย่างไรก็ตาม จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญวงการค้าการเงินบางกลุ่ม คาดว่าค่าเงินของประเทศเวียดนาม มีแนวโน้มจะลดค่าลงถึงร้อยละ 40 ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ ต้นทุนการผลิต ราคาสินค้าส่งออก และความเชื่อมั่นในการส่งออก ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดเพื่อประกอบการกำหนดท่าทีว่าจะรับมืออย่างไรหากประเทศเวียดนามเข้าสู่สถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจที่รุนแรง
- 2.2.3 นโยบายของธนาคารกลางเวียดนามที่ประกาศลดค่าเงิน Dong ร้อยละ 5.4 นั้น เป็นการปรับลดค่าเงินของทางการ ร่วมกับการปรับลด Trading Band เพื่อดึงให้ค่าเงินทางการและอัตราตลาดซึ่งโดยปกติมีค่าสูงกว่าค่าเงินทางการ อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันมากขึ้น จึงทำให้ในทางปฏิบัติ ค่าเงิน Dong ที่ทำการซื้อขายจริงในตลาด ปรับลดค่าลงประมาณร้อยละ 3 ประกอบกับเงินเชื่อในประเทศเวียดนามมีการขยายตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ประมาณร้อยละ 30 ในปี 2552 จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อชะลอการเร่งตัวของเงินเชื่อและเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงดัชนีค่าเงินที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate: REER) จะพบว่าค่าเงิน Dong ไม่ได้ลดลง ทำให้ความสามารถในการแข่งขันของไทยไม่เสียเปรียบมากนัก นอกจากนี้ สัดส่วนการค้าระหว่างประเทศของไทยและเวียดนาม รวมทั้งสัดส่วนนักท่องเที่ยวจากเวียดนามในประเทศไทย ยังไม่สูงมาก
- 2.2.4 สำหรับวิกฤตการณ์ทางการเงินของบริษัท ดูไบเวสต์ มีสาเหตุสำคัญจากการลงทุนขนาดใหญ่ในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่สูงกว่าปริมาณความต้องการจริงของตลาด รวมทั้งการลดลงของมูลค่าสินทรัพย์จากวิกฤตเศรษฐกิจของโลก และการลดลงของปริมาณเงินไหลเข้าไปยังดูไบ โดยกระทรวงพาณิชย์ได้ประเมิน

เบื้องต้นถึงผลกระทบต่อประเทศไทยใน 5 สาขาธุรกิจ ดังนี้ (1) ธุรกิจก่อสร้างและวัสดุก่อสร้าง ซึ่งบริษัทส่วนใหญ่ของไทยได้มีการปรับตัวรับกับสถานการณ์ที่ส่งสัญญาณว่าจะเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2551 แล้ว (2) ธุรกิจอาหารไทย ได้รับผลกระทบเล็กน้อยเนื่องจากมีคนไทยเป็นเจ้าของกิจการเพียง 4 แห่ง (3) ธุรกิจสปาและนวดแผนไทย ได้รับผลกระทบเล็กน้อยเนื่องจากมีนักลงทุนไทยเปิดกิจการและร่วมลงทุนในธุรกิจดังกล่าวประมาณ 10 แห่ง (4) ธุรกิจค้าปลีกและร้านค้า พบว่าบริษัทไทยที่ลงทุนด้านสินค้าตกแต่งที่อยู่อาศัยที่เข้าไปลงทุนในดูไบ อาจได้รับผลกระทบเล็กน้อยจากการชะลอการขายสาขา และ (5) ธุรกิจรักษาพยาบาล คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการลดลงของชาวตะวันออกกลางที่จะเข้ารับการรักษาพยาบาลในประเทศไทย

- 2.2.5 จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายรับจากการท่องเที่ยว คาดว่าประเทศไทยจะไม่ได้รับผลกระทบมากนัก เนื่องจากนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศตะวันออกกลางและสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ยังมีสัดส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด อย่างไรก็ตาม อาจมีข้อกังวลเกี่ยวกับรายรับที่ส่งกลับของแรงงานไทยจากสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ และตะวันออกกลาง ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 4.7 และ 23.2 ของรายรับทั้งหมด ดังนั้น จึงเห็นควรให้กระทรวงแรงงานเฝ้าระวังสถานการณ์แรงงานไทย รวมทั้งสภาพปัญหา และผลกระทบต่อแรงงานไทยในรัฐดูไบและตะวันออกกลางอย่างใกล้ชิด เพื่อให้สามารถให้ความช่วยเหลือแรงงานไทยได้ทันกับสถานการณ์
- 2.2.6 ปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงินของบริษัท ดูไบเวิลด์ทำให้ตลาดการเงินมีการปรับตัวในช่วงสั้น ๆ จากความกังวลในสถานการณ์ (Risk Aversion) แต่ยังไม่ได้ส่งผลกระทบมากนัก อย่างไรก็ตาม ผลกระทบต่อตลาดการเงินโลกในระยะต่อไปยังไม่ชัดเจน เนื่องจากยังมีประเด็นที่ต้องติดตาม เช่น ความไม่ชัดเจนเรื่องข้อมูลทางการเงิน และแผนการจัดการสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทในอนาคต
- 2.2.7 เนื่องจากในปัจจุบันมีเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงแก่ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้ เช่นเดียวกับเหตุการณ์ลดค่าเงินของประเทศเวียดนามและวิกฤตการณ์ทางการเงินของบริษัท ดูไบเวิลด์ ดังนั้น เห็นควรมอบหมายให้ สศช. ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงการคลัง ประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจและแนวทางการพัฒนาของประเทศอื่น ๆ รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงและสัญญาณเตือนทางเศรษฐกิจ และวิเคราะห์แนวโน้มผลกระทบต่อประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจต่อไป

2.3 มติคณะกรรมการ รศก.

- 2.3.1 รับทราบรายงานผลกระทบจากการลดค่าเงินของประเทศเวียดนาม และวิกฤตการณ์ทางการเงินของบริษัท ดูไบเวิลด์
- 2.3.2 มอบหมายให้กระทรวงแรงงานติดตามสถานการณ์ด้านผลกระทบต่อแรงงานไทยในรัฐดูไบ และรายงานให้คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจทราบต่อไป

2.3.3 มอบหมายให้ สศช. ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงการคลังติดตามและประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจและแนวทางการพัฒนาของประเทศอื่นๆ รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงและสัญญาณเตือนทางเศรษฐกิจ และวิเคราะห์แนวโน้มผลกระทบต่อประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจต่อไป

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาสัญญาสัมปทานระหว่างภาคเอกชน กับ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท. โทรคมนาคม กระทรวงการคลังเสนอเรื่องการดำเนินงานตามสัญญาร่วมการงานของ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) (บมจ. ทีโอที) และ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) (บมจ. กสท) ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ครั้งที่ 15/2552 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2552 ที่มอบหมายให้กระทรวงการคลังและกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รับผิดชอบไปพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาสัญญาสัมปทานระหว่างภาคเอกชน กับ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท ให้ถูกต้องตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 โดยกระทรวงการคลังได้จัดทำแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยสรุปได้ดังนี้

3.1 สารสำคัญ

3.1.1 สัญญาร่วมการงานของ บมจ. ทีโอที กับบริษัทเอกชน จำนวน 5 สัญญา ได้แก่

- 1) สัญญาให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (AIS) ลงนามปี 2533 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจำนวน 7 ครั้ง ในระหว่างปี 2533 - 2545
- 2) สัญญาให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานในเขตนครหลวง 2 ล้านเลขหมาย (True) ลงนามปี 2534 และต่อมามีการแก้ไขสัญญาจำนวน 19 ครั้ง ในระหว่างปี 2539 - 2547
- 3) สัญญาให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานส่วนภูมิภาค 1 ล้านเลขหมาย (TT&T) ลงนามปี 2535 มีการแก้ไขเพิ่มเติมจำนวน 17 ครั้ง ในระหว่างปี 2539 - 2549
- 4) สัญญาร่วมลงทุนจัดตั้งโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงตามเส้นทางรถไฟ (Comlink) เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2533 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจำนวน 2 ครั้ง ในระหว่างปี 2536 - 2544
- 5) สัญญาร่วมลงทุนสร้างโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ (Jasmine) เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจำนวน 4 ครั้ง ในระหว่างปี 2537 - 2545

3.1.2 สัญญาร่วมการงานของ บมจ. กสท. โทรคมนาคม กับบริษัทเอกชน จำนวน 5 สัญญา

- 1) สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ (TAC) เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2533 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจำนวน 3 ครั้ง ในระหว่างปี 2536 - 2539

- 2) สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบ Digital PCN 1800 (True Move) เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2539 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจำนวน 2 ครั้ง ในปี 2543
- 3) สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า Digital PCN 1800 (DPC) เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2539 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจำนวน 1 ครั้ง ในปี 2542
- 4) สัญญาทำการตลาดบริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า Digital AMPS 800 Band A (ฮัทซีสัน) เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2539 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาทำการตลาดจำนวน 3 ครั้ง ในระหว่างปี 2540 - 2546
- 5) สัญญาเช่าและว่าจ้างให้ปรับปรุง เปลี่ยนซ่อมแซม บำรุงรักษา และดูแลจัดการเครื่องและอุปกรณ์วิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า Digital AMPS 800 Band A (BFKT) เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2543

3.1.3 ในช่วงปี 2550 – 2551 บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท ได้ขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อหารือในประเด็นการแก้ไขสัญญาและการให้สัมปทานในบางโครงการในช่วงที่ผ่านมาว่าได้มีการดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 หรือไม่ และหากไม่ถูกต้อง บมจ. ทีโอที และ บสม. กสท. จะมีแนวทางปฏิบัติต่อไปอย่างไร โดยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยชี้แจงแนวทางดำเนินการในสัญญาต่างๆ สามารถสรุปได้ 4 ลักษณะ ดังนี้

- 1) กรณีมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาอนุญาตให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระหว่าง บมจ. ทีโอที กับ AIS จำนวน 7 ครั้ง กรณีการแก้ไขสัญญาร่วมลงทุนจัดตั้งโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงตามเส้นทางรถไฟระหว่าง บมจ. ทีโอที กับ Comlink จำนวน 2 ครั้ง และกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่าระหว่าง บมจ. กสท และ TAC จำนวน 3 ครั้ง
 - คณะกรรมการกฤษฎีกามีคำวินิจฉัยสรุปได้ว่า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการดำเนินโครงการหรือแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา หน่วยงานเจ้าของโครงการจะต้องเสนอคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 พิจารณา หากคณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย ก็จะต้องรายงานต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดตามมาตรา 23(2) และหากเป็นเรื่องที่มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของโครงการหรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ของรัฐ หรือเป็นกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาที่มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของโครงการ รัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดก็ชอบที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความ

เห็นชอบแล้วหน่วยงานเจ้าของโครงการจึงจะลงนามแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาได้

- ดังนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาที่ผ่านมาของ บมจ. ทีไอที และ บมจ. กสท โดยไม่ได้ผ่านคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามนัยของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 อย่างไรก็ตาม กระบวนการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา อันเป็นนิติกรรมทางปกครองสามารถแยกออกจากข้อตกลงต่อท้ายสัญญาที่ทำได้ และข้อตกลงต่อท้ายสัญญาที่ทำขึ้นนั้นยังคงมีผลอยู่ตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่น
 - หากคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ได้พิจารณาถึงเหตุแห่งการเพิกถอนผลกระทบ และความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประโยชน์สาธารณะแล้วว่าการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องนั้น มีความเสียหายอันสมควรจะต้องเพิกถอนข้อตกลงต่อท้ายที่ทำขึ้น คณะรัฐมนตรีก็ชอบที่จะเพิกถอนข้อตกลงต่อท้ายสัญญา แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะและเพื่อความต่อเนื่องของการให้บริการสาธารณะ คณะรัฐมนตรีก็อาจใช้ดุลพินิจพิจารณาให้ความเห็นชอบให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม โดยหน่วยงานเจ้าของโครงการ และคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 เป็นผู้ดำเนินการเสนอข้อเท็จจริง เหตุผล และความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี
- 2) กรณีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมลงทุนสร้างโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำระหว่าง บมจ. ทีไอที กับ Jasmine จำนวน 4 ครั้ง และสัญญาร่วมดำเนินการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำฝั่งทะเลด้านตะวันออก ระหว่าง บมจ. ทีไอที กับ Jasmine
- คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยว่า การแก้ไขสัญญาโครงข่ายเคเบิลฝั่งตะวันออกจะต้องดำเนินการเช่นเดียวกับกรณีของ AIS และ Comlink อย่างไรก็ตาม สำหรับการดำเนินการโครงข่ายเคเบิลฝั่งตะวันตกนั้น บมจ. ทีไอที จะต้องคำนวณมูลค่าโครงการ และหากเกินกว่า 1,000 ล้านบาทขึ้นไป ก็จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ต่อไป
- 3) กรณีข้อตกลงเรื่องบริการเสริมระหว่าง บมจ. ทีไอที และ True
- คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยว่า ข้อตกลงเรื่องบริการเสริมไม่มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานฯ ในสาระสำคัญ ดังนั้น รัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดก็อาจใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบกับการ

จัดทำบันทึกข้อตกลงดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม โดย บมจ. ทีไอที และคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 เป็นผู้ดำเนินการเสนอข้อเท็จจริง เหตุผล และความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีต่อไป

- 4) สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบ Digital PCN 1800 ระหว่าง บมจ. กสท กับ True Move และสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ Digital PCN 1800 ระหว่าง บมจ. กสท และ DPC

- คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยว่า แม้ว่าการโอนสิทธิและหน้าที่ของ TAC ในการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์บางส่วนให้กับ True Move และ DPC ไม่เป็นโครงการที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ แต่ บมจ. กสท ได้อนุญาตให้ True Move และ DPC ใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมช่วงดังกล่าว โดยมีการทำสัญญาระหว่าง บมจ. กสท กับ True Move และ DPC ขึ้นใหม่อีกสองฉบับแยกอิสระจากสัญญาของ บมจ. กสท กับ TAC แต่เนื่องจากได้มีการดำเนินการให้บริการโครงการไปแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องประกาศเชิญชวนและคัดเลือกเอกชน และให้นำบทบัญญัติหมวด 3 มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดกับสภาพแห่งข้อเท็จจริง โดย บมจ. กสท ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา 13 เพื่อดำเนินการตามมาตรา 21 (การนำผลการคัดเลือกพร้อมเหตุผลการเจรจาต่อรองผลประโยชน์ของรัฐร่างสัญญา และเอกสารทั้งหมดเสนอรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายใน 90 วันนับจากวันที่คณะกรรมการมาตรา 13 ตัดสิน) โดยอนุโลมต่อไป รวมถึงสัญญาที่แก้ไขเพิ่มเติมก็ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการตามมาตรา 13

3.1.4 กระทรวงการคลังเสนอแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ดังนี้

- 1) แนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535

- กรณีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาเดิม เห็นสมควรกำหนดแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานฯ ตามขั้นตอน ดังนี้

- คณะกรรมการ บมจ. ทีไอที และ บมจ. กสท พิจารณาประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานฯ และนำเสนอข้อเท็จจริง เหตุผล และความเห็นโดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญให้คณะกรรมการประสานงานตามมาตรา

- คณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด
- กระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาว่าการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานฯ มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของโครงการหรือเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของรัฐหรือไม่
 - (1) กรณีไม่เป็นสาระสำคัญ เช่น การเปลี่ยนแปลงที่อยู่ของคู่สัญญา รัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานฯ ได้ตามความเหมาะสม
 - (2) กรณีเป็นสาระสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของรัฐ เช่น การขยายอายุสัญญา การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนแบ่งรายได้ การอนุญาตให้เอกชนใช้เครือข่ายร่วม (Roaming) รัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานฯ หรือเพิกถอนข้อตกลงต่อท้ายที่ทำขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ
- ในกรณีที่สัญญาที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมไปแล้วไม่เคยผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุด หน่วยงานเจ้าของโครงการต้องเสนอสำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณาด้วย
- กรณีเกิดโครงการที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 แต่ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท ไม่ได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ตั้งแต่ต้น ให้ดำเนินการ ดังนี้
 - คณะกรรมการ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท ชุดปัจจุบัน พิจารณาเหตุผลและความจำเป็นของการร่วมดำเนินงานกับเอกชน และเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา 13
 - คณะกรรมการตามมาตรา 13 ดำเนินการตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 โดยเสนอต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา
 - คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบให้มีการดำเนินงานตามสัญญาที่มีอยู่ระหว่าง บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท กับเอกชนหรือเพิกถอนสัญญา โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

- 2) ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท โทรคมนาคม ปัญหา เหตุผลและความจำเป็น ผลกระทบ ประโยชน์ที่รัฐได้รับหรือสูญเสีย จากการขอแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานหรือการดำเนินการที่ได้ลงนามไปแล้ว เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือเพิกถอนภายใน 1 เดือน โดยยึดหลักการของการกำหนดอัตราส่วนแบ่งรายได้ตามสัญญาหลักและประโยชน์ของรัฐเป็นสำคัญ และในกรณีที่รัฐเสียประโยชน์จากการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ให้ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท จะต้องดำเนินการเรียกคืนผลประโยชน์ที่ขาดไปกลับเข้าสู่รัฐ
- 3) เห็นสมควรกำกับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจว่า สัญญาร่วมการงานที่ได้ดำเนินการตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ซึ่งได้ผ่านการตรวจร่างจากสำนักงานอัยการสูงสุด และ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้วนั้น ถือเป็นสัญญาหลักที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะต้องสอบถามการดำเนินการตามสัญญา หากสำรวจพบว่าสัญญาร่วมการงานกับเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันมีลักษณะการดำเนินงานที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 เช่นเดียวกับกรณี บมจ. ทีโอที บมจ. กสท ขอให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเร่งดำเนินการตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นโดยเร็วต่อไป
- 4) เห็นควรขออนุมัติหลักการต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ให้มีหลักการและขั้นตอนการพิจารณาแก้ไขสัญญาร่วมการงานให้สอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยไว้แล้ว เพื่อใช้บังคับในกรณีที่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานโดยหน่วยงานเจ้าของโครงการไม่เสียประโยชน์ และกำหนดบทลงโทษให้ชัดเจนในกรณีที่มีการให้เอกชนเข้าร่วมงานโดยไม่ผ่านขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 และในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาร่วมการงานที่เป็นสาระสำคัญ ได้แก่ การขยายอายุสัญญาหรือลดส่วนแบ่งรายได้หรือเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายจนทำให้ผลประโยชน์ตอบแทนของรัฐลดลง

3.2 ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 3.2.1 ปัญหาสัญญาสัมปทานระหว่างภาคเอกชนและ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท นั้น เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตที่มีการดำเนินการไม่สอดคล้องกับขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยว่าสัญญาสัมปทานดังกล่าวยังมีผลผูกพันระหว่างคู่สัญญา แต่จะต้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายโดยมีแนวทางปฏิบัติตามข้อวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา

- 3.2.2 ที่ผ่านมา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการดังกล่าว อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา
- 3.2.3 อย่างไรก็ตาม บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท ควรเร่งดำเนินการตามแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยอย่างเคร่งครัด โดยเห็นควรให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาภายใน 90 วัน ทั้งนี้ หากไม่สามารถดำเนินการได้ทันให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินงานตามความเหมาะสมต่อไป รวมทั้ง เห็นควรให้กำชับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีสัญญาร่วมการงานตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 กำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามสัญญาอย่างเคร่งครัด และหากพบว่ามีปัญหาการดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายก็ให้เร่งดำเนินการแก้ไขตามแนวทางของคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป และหากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจประสงค์จะให้เอกชนเข้าร่วมงานในกิจการของรัฐจะต้องดำเนินงานให้ถูกต้องตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535
- 3.2.4 เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 มิได้ระบุขั้นตอนการแก้ไขสัญญาร่วมการงานไว้ ดังนั้น กระทรวงการคลังควรพิจารณาปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมการแก้ไขสัญญาร่วมการงานที่สอดคล้องกับหลักการและแนวทางปฏิบัติของคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

3.3 มติคณะกรรมการ รศก.

- 3.3.1 มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กำกับการดำเนินการแก้ไขปัญหสัญญาสัมปทาน ของ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท ตามแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยไว้แล้วอย่างเคร่งครัด โดยให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เสนอผลการดำเนินงานดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาภายใน 90 วัน ทั้งนี้ หากไม่สามารถดำเนินการได้ทันให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินงานตามความเหมาะสมต่อไป
- 3.3.2 มอบหมายให้กระทรวงการคลังกำชับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีสัญญาร่วมการงานตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 กำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามสัญญาอย่างเคร่งครัด และหากพบว่ามีปัญหาการดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายก็ให้เร่งดำเนินการแก้ไขตามแนวทางของคณะกรรมการกฤษฎีกา และหากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจประสงค์จะให้เอกชนเข้าร่วมงานในโครงการของรัฐจะต้องดำเนินงานให้ถูกต้องตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 อย่างเคร่งครัดต่อไป

3.3.3 มอบหมายให้กระทรวงการคลังพิจารณารายละเอียดในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 โดยเพิ่มหลักการและขั้นตอนการพิจารณาแก้ไขสัญญาร่วมการงานที่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยไว้แล้ว และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

4. การขยายเวลาการพำนักในประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council: GCC) กระทรวงการต่างประเทศได้เสนอเรื่องการขยายเวลาการพำนักในประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council: GCC) ให้คณะกรรมการฯ พิจารณา โดยสรุปได้ดังนี้

4.1 สำคัญ

4.1.1 นักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิก GCC ซึ่งประกอบด้วย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คูเวต โอมาน กาตาร์ บาห์เรน และซาอุดีอาระเบีย เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีฐานะดี และนิยมเข้ารับบริการด้านการแพทย์ของไทย สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 30 วัน โดยได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา (ยกเว้นซาอุดีอาระเบียสามารถพำนักได้ไม่เกิน 15 วัน) ซึ่งบริการทางการแพทย์ที่เป็นที่นิยมส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรักษาพักฟื้นและกายภาพบำบัดมากกว่า 3 สัปดาห์ จึงมีความจำเป็นที่ผู้ป่วยและครอบครัวต้องขยายเวลาพำนักในประเทศไทยให้นานขึ้น

4.1.2 เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2552 เอกอัครราชทูตจากกลุ่มประเทศสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council: GCC) ได้หารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และขอให้รัฐบาลไทยพิจารณาขยายระยะเวลาการพำนักในราชอาณาจักร สำหรับนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิก GCC โดยขอให้ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราและสามารถพำนักนานกว่า 30 วัน เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการพำนักในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิก GCC

4.1.3 กระทรวงการต่างประเทศเสนอคณะกรรมการ รศก. พิจารณา ดังนี้

- 1) ขยายเวลาพำนักสำหรับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศสมาชิก GCC ทั้ง 5 ประเทศ คือ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คูเวต โอมาน กาตาร์ และบาห์เรน โดยขอให้ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราและสามารถพำนักอยู่ในประเทศไทยได้ จากไม่เกิน 30 วัน ตามที่ได้รับอนุญาตในปัจจุบัน เป็นไม่เกิน 90 วัน
- 2) สำหรับประเทศซาอุดีอาระเบีย เนื่องจากปัจจุบันยังมีประเด็นด้านความมั่นคง กอปรกับการที่รัฐบาลซาอุดีอาระเบีย มีมาตรการห้ามมิให้ประชาชนของตนเดินทางมาประเทศไทย ในชั้นนี้จึงเห็นสมควรให้คงมาตรการกำหนดให้สามารถขอรับการตรวจลงตราแบบ Visa on Arrival และพำนักได้ไม่เกิน 15 วันไว้ก่อน

4.1.4 ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- 1) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ไม่ขัดข้องในหลักการที่จะขยายเวลาพำนักในประเทศไทย สำหรับคนชาติจากประเทศสมาชิก GCC เฉพาะที่มีความจำเป็นต้องพำนักในประเทศไทยเกิน 30 วัน เนื่องจากต้องการเข้ามาใช้บริการทางการแพทย์ (โดยมีเอกสารรับรองทางการแพทย์) ซึ่งไม่ควรครอบคลุมคนชาติของประเทศสมาชิก GCC กลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวทั่วไป
- 2) กระทรวงสาธารณสุข เห็นชอบต่อการขอขยายเวลาพำนักในประเทศไทย แต่ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการขออนุญาตให้ขยายเวลาการพำนักในประเทศได้ตามอาการของโรค สำหรับกรณีผู้ป่วยเป็นโรคหัวใจ เบาหวาน ภาวะการมีบุตรยากควรขยายเวลาได้ถึง 90 วัน สำหรับโรคอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ควรพิจารณาตามความเหมาะสมของโรคและอาการ แล้วอนุญาตให้ขยายเวลาเป็นกรณีๆ ไป โดยมีแพทย์ให้คำรับรองว่าแต่ละโรค/อาการ ควรใช้เวลาในการรักษายาวนานเท่าใด ตั้งแต่ 45 – 60 วัน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อนโยบายความมั่นคงของประเทศไทย
- 3) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เห็นว่าการขยายระยะเวลาการพำนักเกินกว่า 30 วัน เพื่อรับบริการทางการแพทย์ การรักษาพยาบาล และการพักผ่อนนั้น ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย อีกทั้งจะต้องดำเนินการแก้ไขกฎกระทรวงฯ เพื่อขยายระยะเวลาพำนัก
- 4) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไม่ขัดข้องต่อการขยายเวลาการพำนักในประเทศไทย สำหรับนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิก GCC จากไม่เกิน 30 วันตามที่ได้รับอนุญาตในปัจจุบัน เป็นไม่เกิน 90 วัน เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาประเทศไทยให้เป็น Medical Hub และเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพจากประเทศสมาชิก GCC
- 5) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ไม่ขัดข้องที่จะขยายเวลาการยกเว้นการตรวจลงตรามากกว่า 30 วัน สำหรับคนชาติจากประเทศสมาชิก GCC ที่ต้องการพำนักในประเทศไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

4.2 ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 4.2.1 ที่ผ่านมา การเดินทางมาประเทศไทยของนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศ GCC ส่วนใหญ่เลือกใช้สิทธิประเทศที่ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา ซึ่งสามารถพำนักอยู่ได้ครั้งละไม่เกิน 30 วัน อย่างไรก็ตาม หากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการเดินทางมารับการรักษาพยาบาลและพำนักอยู่เกินกว่า 30 วัน จะสามารถขอตรวจลงตราได้ 2 ประเภท คือ การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว (Tourist Visa) ซึ่งหากแจ้งความประสงค์จะเข้ามารับการรักษาพยาบาล จะได้รับการตรวจลงตราประเภท Tourism Visa (MT – Medical Treatment) และสามารถพำนักอยู่ในประเทศไทยได้ 60 วัน และขอขยายได้อีก 30 วัน และ (2) การตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) ซึ่งหากแจ้งความประสงค์ต้องการ

เข้ามาเพื่อการรักษาพยาบาล จะได้รับรหัส O และสามารถพำนักอยู่ในประเทศไทยได้ไม่เกิน 90 วัน ทั้งนี้ ต้องมีหนังสือตอบรับจากสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐ

4.2.2 การขยายระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศสมาชิก GCC โดยขอให้ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราและสามารถพำนักอยู่ในประเทศไทยได้จากไม่เกิน 30 วัน เป็นไม่เกิน 90 วัน จะส่งผลดีต่อภาคบริการด้านการท่องเที่ยวและการให้บริการทางการแพทย์ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ไม่วมนักท่องเที่ยวจากประเทศซาอุดีอาระเบีย นั้น กระทรวงการต่างประเทศควรหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความรอบคอบ

4.2.3 นอกจากกลุ่มประเทศสมาชิก GCC ที่ประสงค์จะขยายระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยแล้ว ยังมีกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพต่อตลาดการท่องเที่ยวของไทย ซึ่งแสดงความประสงค์จะรับสิทธิดังกล่าวด้วย เช่น กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย เป็นต้น ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศควรพิจารณาการขยายระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยให้แก่นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศอื่นๆ ด้วย และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในคราวเดียวกัน

4.3 มติคณะกรรมการ รศก.

มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศ รับไปพิจารณาแนวทางการตรวจลงตราและระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยสำหรับกลุ่มประเทศ GCC โดยหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาการขยายระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยสำหรับกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย และกลุ่มประเทศอื่นที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาภายใน 2 สัปดาห์

5. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ..... สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้เสนอเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของสำนักผู้แทนการค้าไทย เพื่อให้คณะกรรมการฯ พิจารณา ตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยให้มีการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของสำนักผู้แทนการค้าไทย พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ..... ของกระทรวงพาณิชย์ โดยสรุปได้ดังนี้

5.1สาระสำคัญ

5.1.1 ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของสำนักผู้แทนการค้าไทย ได้มีการศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายที่มีการบังคับใช้ในต่างประเทศด้วย โดยนำบางประเด็นที่เป็นประโยชน์มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับลักษณะสภาพทางเศรษฐกิจ วิถีชีวิต สังคมวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งของประเทศไทย โดยการการจัดทำร่างกฎหมายของสำนักผู้แทนการค้าไทย อยู่บนพื้นฐานการประกอบธุรกิจร่วมกันของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งรายใหญ่และรายย่อย ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม สำหรับในพื้นที่ที่มีการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งหนาแน่น ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถประกอบธุรกิจร่วมกันได้อย่างเป็นธรรม และใน

พื้นที่ที่มีความขัดแย้งรุนแรง ก็ให้สิทธิกับชุมชนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการอนุญาตการประกอบธุรกิจของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง โดยเฉพาะรายใหญ่ ทันสมัย

- 5.1.2 ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของกระทรวงพาณิชย์ มีเจตนารมณ์เพื่อจัดระเบียบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เฉพาะธุรกิจบางประเภทตามที่ประกาศกำหนด แก้ไขปัญหาการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งแบบดั้งเดิม และส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม โดยขอบเขตของกฎหมายมิให้ใช้บังคับแก่ การขายยา การค่าน้ำมันเชื้อเพลิง การขายหนังสือหรือหนังสือพิมพ์ การขายของที่ระลึกตามแหล่งท่องเที่ยว การขายอัญมณีและเครื่องประดับ การขายอาหารที่ปรุงสำเร็จให้แก่ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที การขายสินค้าซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ของชุมชนเป็นหลัก ตลาดสด ร้านค้าสหกรณ์ และการขายสินค้าอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
- 5.1.3 ฝ่ายเลขานุการได้ทำการการเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของสำนักผู้แทนการค้าไทย และร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของกระทรวงพาณิชย์ มีประเด็นข้อแตกต่างกันใน 10 ประเด็น ได้แก่ (1) ธุรกิจที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมาย (2) องค์ประกอบคณะกรรมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง (3) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบธุรกิจปลีกหรือค้าส่ง (4) คณะกรรมการฯ ระดับจังหวัด (5) ประเภทของธุรกิจที่ต้องขออนุญาต (6) การขออนุญาต และการพิจารณาอนุญาต (7) การอุทธรณ์ (8) กองทุนส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ (9) บทลงโทษ และ (10) บทเฉพาะกาล

5.2 ความเห็นและประเด็นอภิปราย

- 5.2.1 รัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายที่จะผลักดันกฎหมายการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งให้มีผลบังคับใช้ เนื่องจากเป็นกฎหมายสำคัญที่จะช่วยสร้างความเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งดั้งเดิมที่มีขนาดเล็ก และผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งขนาดใหญ่ รวมทั้งกฎหมายดังกล่าวจะช่วยจัดระเบียบให้การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งทุกประเภทสามารถดำรงอยู่ร่วมกันได้ตามสภาพเศรษฐกิจการค้า และสภาพแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่น
- 5.2.2 ร่างพระราชบัญญัติฯ ที่เสนอของกระทรวงพาณิชย์ และของสำนักงานผู้แทนการค้าไทยมีความแตกต่างกันในบางประเด็น เช่น การกำหนดประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นการกำหนดคุณสมบัติของธุรกิจที่ต้องขออนุญาต (ขนาดพื้นที่และรายได้) องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การมีคณะกรรมการในระดับจังหวัด ประเภทของธุรกิจที่ต้องขออนุญาต การขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาต การอุทธรณ์ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ บทลงโทษ และบทเฉพาะกาล เป็นต้น

- 5.2.3 ประธานผู้แทนการค้าไทยให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของสำนักงานผู้แทนการค้าไทย ได้มีการศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายที่มีการบังคับใช้ในต่างประเทศ เช่น อังกฤษ สเปน เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินเดีย เวียดนาม และจีน เป็นต้น โดยนำประเด็นที่เป็นประโยชน์มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับลักษณะสภาพทางเศรษฐกิจ วิถีชีวิต สังคมวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งของประเทศไทย โดยการกำหนดประเภทของธุรกิจที่ต้องขออนุญาตจะไม่กำหนดคุณสมบัติที่ชัดเจน แต่จะให้ใช้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อความยืดหยุ่นในการบังคับใช้ รวมทั้งนำความหนาแน่นของประชากร และจำนวนพื้นที่ขายของค้าปลีกทั้งดั้งเดิมและที่จะขอใหม่มาประกอบการพิจารณา กำหนดประเภทของธุรกิจที่จะให้ใบอนุญาต
- 5.2.4 กระทรวงพาณิชย์ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าการยกร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ได้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนอย่างเต็มรูปแบบแล้ว ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้นำความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะจากการรับฟังความคิดเห็นมาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ ให้มีความสมบูรณ์ขึ้น
- 5.2.5 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าในหลักการควรจะยี่ด่างกฎหมายของกระทรวงพาณิชย์ เป็นหลัก เนื่องจากได้ผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียอย่างเต็มรูปแบบ รวมทั้งได้ขอความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว และหากหน่วยงานมีข้อสังเกตเพิ่มเติมก็สามารถนำไปประกอบการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. จนกว่าจะได้ข้อยุติร่วมกัน
- 5.2.6 ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฯ ของ 2 หน่วยงาน มีประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณา ดังนี้
- 1) หลักการของการยกร่างกฎหมาย ที่จะต้องพิจารณาร่วมกันว่าจะกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนไว้ในกฎหมายหรือไม่
 - 2) ประธานกรรมการและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ที่มีความแตกต่างกันระหว่างกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานผู้แทนการค้าไทย ซึ่งควรจะหารือร่วมกันเพื่อหาข้อยุติเรื่องประธานของคณะกรรมการฯ และกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ
 - 3) คณะกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามร่างพระราชบัญญัติฯ ของกระทรวงพาณิชย์ ยังมีข้อห่วงใยในเรื่องความเหมาะสมและการปฏิบัติการของคณะกรรมการฯ
 - 4) การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ควรคำนึงถึงความเหมาะสมและวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ และควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บเงินเข้ากองทุนฯ และการใช้ประโยชน์กองทุนฯ ด้วย

5.3 มติคณะกรรมการ รศก.

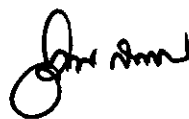
มอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์ร่วมกับสำนักงานผู้แทนการค้าไทย และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. โดยยึดร่างกฎหมายของกระทรวงพาณิชย์เป็นหลัก และนำร่างกฎหมายของสำนักงานผู้แทนการค้าไทย และประเด็นความเห็นของคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

6. ข้อเสนอเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- 6.1 รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ รศก. ครั้งที่ 17/2552
- 6.2 มอบหมายให้กระทรวงแรงงานติดตามสถานการณ์ด้านผลกระทบต่อแรงงานไทยในรัฐคูโบ และรายงานให้คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจทราบต่อไป
- 6.3 มอบหมายให้ สศช. ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงการคลังติดตามและประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจและแนวทางการพัฒนาของประเทศอื่นๆ รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงและสัญญาณเตือนทางเศรษฐกิจ และวิเคราะห์แนวโน้มผลกระทบต่อประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจต่อไป
- 6.4 มอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กำกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาสัญญาสัมปทาน ของ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท ตามแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยไว้แล้วอย่างเคร่งครัด โดยให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอผลการดำเนินงานดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาภายใน 90 วัน ทั้งนี้ หากไม่สามารถดำเนินการได้ทันให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินงานตามความเหมาะสมต่อไป
- 6.5 มอบหมายให้กระทรวงการคลังกำชับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีสัญญาร่วมการงานตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 กำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามสัญญาอย่างเคร่งครัด และหากพบว่ามีปัญหาการดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายก็ให้เร่งดำเนินการแก้ไขตามแนวทางของคณะกรรมการกฤษฎีกา และหากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจประสงค์จะให้เอกชนเข้าร่วมงานในโครงการของรัฐ จะต้องดำเนินงานให้ถูกต้องตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 อย่างเคร่งครัดต่อไป
- 6.6 มอบหมายให้กระทรวงการคลังพิจารณารายละเอียดในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. 2535 โดยเพิ่มหลักการและขั้นตอนการพิจารณาแก้ไขสัญญาร่วมการงานที่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยไว้แล้ว และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

- 6.7 มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศ รับไปพิจารณาแนวทางการตรวจลงตราและระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยสำหรับกลุ่มประเทศ GCC โดยหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาการขยายระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยสำหรับกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย และกลุ่มประเทศอื่นที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาภายใน 2 สัปดาห์
- 6.8 มอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์ร่วมกับสำนักงานผู้แทนการค้าไทย และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. โดยยึดร่างกฎหมายของกระทรวงพาณิชย์เป็นหลัก และนำร่างกฎหมายของสำนักงานผู้แทนการค้าไทย และประเด็นความเห็นของคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. และนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัตินำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ